

[Arne Bjerregaard]

rer bare, at der går mindre til arv, hvis man strammer det for meget.

Vi er til dels enige i det, de radikale fremførte, nemlig at skal man stramme på dette område – ikke så drastisk, som SF nu vil – må man i alt fald fjerne formuebeskatningen. Den er egentlig ganske urimelig; hvad skal vi egentlig have den til? Den kunne vi lige så godt fjerne. Det er mere rimeligt at vente med at beskatte pengene, til de går over i selve forbruget. Som isoleret forslag vil vi altså nok diskutere det, men vi er ikke særlig varme tilhængere af det.

Så er der forslaget om beskatning af kursgevinster. Ja men skal man beskattes af kursgevinster, skal man vel også have fradrag for kurstab, hvis der skal være rimelighed i det. Hvis det er tilfældet, kan vi også diskutere dette forslag, men så ved jeg ikke, hvor ivrige forslagsstillerne er efter at diskutere forslaget. Det må da være almindelig rimelighed, at man må have lov til at trække et tab fra, hvis en eventuel gevinst skal beskattes.

Hvad angår forslaget om skærpet selskabsbeskatning, er vi helt enige i punkt 1 og 2, hvis man i stedet for 50 skriver 40 og fjerner dobbeltbeskatningen med stk. 2. Ved at fjerne dobbeltbeskatningen, samtidig med at vi holder os på 40 pct., bruger vi bare de penge, som ministeren tilranede sig ved decemberforliget, således at man bevarer status quo fra før december. Jeg tror, det ville fremme investeringerne i erhvervslivet mere end det forslag, som SF har fremsat, og det er vist det, vi har brug for i øjeblikket.

I det hele taget må jeg sige om de forslag, som SF har fremsat, at om end der ligger megen god vilje bag dem, ville deres gennemførelse betyde, at vort erhvervsliv gik endnu mere i stå, end det er ved at ske i øjeblikket. Så jeg forstår i grunden ikke, hvad SF i det hele taget har tænkt sig, så længe SF ikke klart og tydeligt har tilkendegivet, at de vil socialisere samfundet. Hvis det var tilfældet, kunne jeg se målsætningen, men hvis de vil fastholde det privatkapitalistiske system, er det totalt umuligt at gennemføre disse forslag, og de vil virke stik imod deres hensigt.

Flygaard (DR):

Jeg skal knytte nogle bemærkninger til hver af de fire beslutningsforslag, vi her har til behandling. Det første forslag, jeg skal

sige noget om, er beslutningsforslag nr. B 27, forslaget til folketingsbeslutning om nedsættelse af moms på visse fødevarer. Det er jo udtryk for, at man ønsker en differentieret moms, og det rejser efter vores opfattelse nogle problemer. For det første kan det skabe en forvridning rent erhvervsmæssigt, og for det andet kan det skabe nogle statsfinansielle problemer. Det er nok nemmere at foreslå en nedsættelse af momsen, end det er at foreslå en dækning, enten denne dækning nu skal ske i form af direkte eller indirekte beskatning eller i form af besparelser. For det tredje tror vi og specielt jeg, at en sådan differentieret moms ikke er uden administrative problemer. Hvis man anlægger den betragtning, at vi i forvejen har administrative problemer nok, kan man spørge sig selv, om det er en god idé at forøge de administrative problemer. Som et fjerde punkt vil jeg gerne pege på et forhold, som jeg tror meget nemt kan opstå, og som vel også tidligere er blevet nævnt, nemlig at når man som her trækker et enkelt område frem, hvor man mener det ud fra et socialt synspunkt kunne være berettiget med en mindre moms end den almindeligt gældende momssats – og at der kan ligge et vist socialt perspektiv i det, skal jeg ikke afvise – vil en række andre områder komme med påstande om, at der netop for deres område gør sig en række særlige forhold gældende, som egentlig burde medføre, at der også dér burde være en differentieret og mindre moms.

Jeg skal dernæst knytte nogle bemærkninger til beslutningsforslag nr. B 28, forslaget til folketingsbeslutning om forøgelse af arve- og gaveafgifterne. Indledningsvis vil jeg gerne sige, at jeg ville finde det rimeligt, om man afventede et udspil fra det udvalg, der arbejder med disse problemer, inden der tages endelig stilling, men jeg vil dog gerne pege på et par forhold her, da beslutningsforslaget nu engang foreligger.

For det første er der spørgsmålet om ligestilling. Et synspunkt om ligestilling tilsiger nok en forholdsvis høj arveafgift. Et andet hensyn, som man også skal tillægge nogen vægt, er spørgsmålet om, hvorledes en høj arveafgift vil påvirke opsparingen i samfundet og samfundets funktionsdygtighed med hensyn til virksomhedernes mulighed for at fortsætte deres produktion. Jeg er heller ikke i tvivl om, at hvis man strammer – og især